festvényt láthatni. A pénz posta-utalványnyal a „Képzőműv. Szemle" kiadó-hivatalában: Budapest, Zöldfa-utcza 39 sz. a. küldendő.

* Uj zenemű. Táborszky és Parsch zeneműkereskedők kiadásában Budapesten legujabban megjelent „Telephon polka mazurka", zongorára szerzé ifj. Fahrbach Fülöp. Ára 50 kr.

* A lelkiismeret. Bátos községében egy anya és fia fölakasztották magokat. A rejtélyes tett okául azt gyanitották, hogy a családapa eltünése miatt bánatukban végezték ki magukat. A rémes titok azonban kiderült. A gonosz anya és fia az öreget egy alkalommal, midőn az a malomba ment, megölték s holttestét a Marosba vetették. A lelkiismeret furdalása s a félelem, hogy a szörnyü bün napvilágra kerül, öngyilkossá tette a két istentelen gyilkost.

* Szinházi hirek. Niniss czimü bohózat, mely a fővárosban folyvást zsufolt ház előtt adatik szinpadunkon csak kétszer fog előadatni. Első előadása e hó 8-án lesz. — Szinházi álarczos bál kettő lesz, egyik február 16-án, másik 25-én.

* Uj mozgositas. A gráczi Tagespost a következőket irja: Kereskedelmi körökből azon megbizható hirt vesszük, hogy a katonai kormányzat már intézkedéseket tett az iránt, hogy a tavaszszal tervezett mozgósitás esetére a kellő élelmikészlet megszerzését biztositsa.

Különfélék.

— Száz forint egy torokért. Milanoban B. bankár közelebb magához rendeltette borbélyát. Ez midőn belépett az ajtón — látja a bankárt roppant mennyiségü aranyai között, midőn azokat épen számlálja. A borbély elszornyülködik, izzad — majd a szappant elevenen habot dörzsöl — mialatt a bankár halmaz aranyait asztalán hagyja és a borbély mesterségére bizza magát. Ez komolyan forog ide oda, de szeme mindig az aranyokon van. Midőn bankárunknak félfelét szépen leborotválta — azon gondolkodott, hogy ez embernek torkát messe avagy illa berek a pénzt ott hagyván elrohanjon. Az utóbbit követte t. i. borotváját eldobta s minden nagyobb vérengzés és lopás nélkül — elszaladt. Midőn kérdőre vonatott, hogy miért tette — igy felelt: el-glattam az aranyokat s azon gondolat villant meg agyamban, hogy torkát vágjam, de hogy kisértetbe ne jöjjek — jobbnak láttam el-szaladni. A bankár egy százast adott a legénynek, hogy torkát el nem vágta és aranyait meghagyta neki.

— Tárgyalogló. Westen, ki tudvalevőleg arra fogadott, hogy Angolországot körülgyalogolja — csakugyan neki indult a merész utnak ezer óra alatt. Az első nap 81 és fél angol mértföldet haladott, noha sárral és hóval volt boritva utja.

— Mindre rájön a világ. Francziaországban és Angliában azon müködnek, hogy a hajdani (ó-kori) divatot be hozzák. Némely hölgy-társulatok ez ügyben müködésüket megkezdték.

Felelős szerkesztő: Péter Gábor.

...nden | Biztos nyeremények
16.680 darab
...sjegynek 16.680 nyereménnyel 1879.
ki kell huzatnia.
...0, 75000, 30000 frt.
MINTEGY 9 MILLIÓ FORINT.
Az összes nyereményekre vonatkoznak.
...m & Comp
...cziutcza a „vas-tuskóhoz."
...teljesitünk, vagy
(31.)

...kép végezzük a kertben teendőinket. 2. Spárga mivelés. 3. Articsóka mivelés. 4. 120 ábra a legkülönfélébb növényekről igyen mellékeltetik.

Első magyar kertészgazdászati ügynökség.

Freund Adolf D.

Magkereskedése Budapesten. Thonet-udvar.

(21.)

(Magyar kiadás)
Férfigyöngeség
37ik Kiadás
Az önmegóvás
Laurentius-tól
Tanácsadó férfiak számára minden korban, segély
Gyöngességiállapotban stb.
Bizonyitékul, hogy e világhirü mü minden e szakban eddig megjelent könyvet felülhalad, elegendő leszi említeni, hogy Laurentius müve már 16 idegennyelvü forditásokban megjelent s ennél fogva egyéb feldicsérésre nem szorul.
Az eredeti kiadás Laurentius-tól Lipcsében egynyolcadrétü 232 lapnyi kötetben 60 boncztani ábrákkal minden könyvkereskedésben de a szerzőnél is Leipzig, Sophienstrasse 7 B. megrendeltethetik. Ára 60 Kr. o. é.

Dániel örökösei könyvnyomdájában.

1879. XI. évfolyam. 24. szám. Kedd, február 4.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Őthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Debreczen, jan. 4.

(G. J.) Van-é nálunk alkotmányos élet? Van-é politikai erkölcs és jellem? Hová lettek a hazafiasság, önállóság, eme az állam legerősebb talpköveit képező egyedüli tényezők? Eltüntek, rég elenyésztek; nyomaikra sem találni már. S mi jött helyökre? Egy államszerkezet, mely hasonlit a kártyavárhoz, mely egy szél fuvallatára összedől; egy örvény, mely minden pillanatban elnyeléssel fenyeget, s ha vannak is, kik a fenyegető veszélyre figyelmeztetnek, nincs a ki attól megóvjon, nincs a ki azt tőlünk elháritsa.

Kormányférfiainkban hiányzik az akarat; évek óta nincs meg az irányelv a jó felé; van ugyan egy kitüzött czél, mely semmi nem egyéb annál, mint adósságot csinálni és ismét adósságot csinálni. Az államvagyonok jórészben zálogtárgyát képezik; az államadósságokat törleszteni és kamatait fizetni csak ujabb államadósságok eszközlésével lehet; nincs kő kövön, hogy igy fejezzük ki magunkat, melyet adósság ne terhelne.

Előbb idegen, minket egyáltalában nem érdeklő adósságok elvállalása által gyengitettük hitelünket, majd ujabb és haszontalan kiadások megtevésével csaknem kiüritettük pénztárainkat, ugy hogy méltán tör fel a hazája sorsa felett aggódó hazafi kebeléből a sohaj, miszerint hova fog ez az állapot vezetni?

Hazánk lakosai óriási terhek alatt nyögnek; a nagyobb és kisebb birtokosok vagyona többé nem tekinthető vagyonnak, az vagy idegennek, vagy az államkincstárnak van lekötve — s szomoru dolog, de igaz, hogy nemsokára beteljesedik ama mondás, hogy idegen a magyar saját otthonában. A helyett, hogy a felett gondolkoznának, miként lehetne ez annyiszor sanyargatott haza népét adóképessé tenni, a felett gondolkozunk, miként kellene a népre még több adóterhet róni.

Hol vegyünk ékesebben szóló bizonyitékot az elmondottakra annál, mintha azt emlitjük fel, hogy a közelebb mult évtized alatt annyi adó-nem hozatott be, miszerint közönséges ember azokon eligazodni, valamint azokat fizetni alig képes.

Az illetékes közegek készitettek-é már statistikai kimutatást arról, hogy hány család vesztette el Magyarországon vagyonát az emlitett időszak alatt, az adóexecutió miatt, nem tudjuk, de azt tudjuk, hogy számos család lőn hajléktalan és földönfutó, nem az általok követett pazar életmód, de a hiányos államrendszer, a megteremtett kedvezőtlen viszonyok miatt.

S hogy a sujtott nemzet valahogy az óriási bajok alól ki ne vánszoroghasson, hát még az elemi csapások is meglátogatták. Voltak évek, midőn a fagy megsemmisitette a gazda legszebb reményeit, majd árviz boritotta el az ország legkiesebb vidékeit, s akkor, midőn a mindenható mégis könyörült, s dus terméssel áldotta meg a nép két keze munkáját, hát nincs a ki megvegye, ott hever a hombárokban, raktárakban, s még csak arra sem nyujt elegendő biztositékot, hogy a mindennapi szükségleteket pótolja, — nemhogy még a megelőzött nyomoruságos évek kényszerkölcsöneit fedezhesse.

Hol vegyünk vigasztalást, hol vegyük a biztatást egy szebb jövőre nézve. Önként szomorodik el az ember, midőn széttekintve, nem lát menekülést sehol; a hajdan erős szikla szétmállott, nincs mibe megvesse reményének horgonyát, s a költő szerint a „legsötétebb istentagadás"-nak, a kétségbeesésnek kell helyet adni.

Ily kedélyállapotban, s ily kilátások közepette tekintetünk önkéntelenül a szabadságra törő franczia nemzet felé fordul; mily különbség államférfiaink, s ama nemzet nagy férfiai között! Itt Tisza Kálmán és társai, amott Dufaure, Grevy és Gambetta, hogy többet ne is emlitsünk.

Szükség-e határvonalat huzni közöttük? Az egyik azt mondá, hogy republikánus voltam, vagyok, s ugy is halok meg, — a másik szintén megesküdött egykor, de arra jobb nem emlékeznünk. Az egyik uj szellemet hozott népébe, a másik szellemet ölő állapotot teremtett népénél. Amott a vak eszközöket képező tisztviselők elküldettek, emitt csak az tisztviselő, ki vak eszköznek engedi magát felhasználtatni.

S a megromlott erkölcsök immár átszivárogtak a köz- és társadalmi életbe. Hasztalan küzdünk a corruptió ily irányu terjedése ellen, — a napi sajtó hasztalan emeli fel tiltakozó szavát, nincs a ki meghallgassa. Hová fog ez állapot kifejlődni; a lejtőn megfogunk-e megállapodni tudni: az a jövő nagy kérdése.

Politikai hirek.

— **A mamelukság jutalma.** Prepeliczay Gyula, kormánypárti képviselő legközelebb leteszi mandatumát, és Boszniába megy, magas állásu hivatal elfoglalására.

— **Varsóból** jelentik, hogy ott a barátok klastromában titkos nyomda fedeztetett föl, mely alkalommal 15-en elfogattak.

— **Viszály.** A porta és Midhat pasa közt, mint jelentetik, összekoczczanás történt.

— **Bécsből** jelentik, hogy a legutóbbi napokban Ausztria-Magyarország és Németország közt egy szerződés köttetett, melyben Ausztria-Magyarország a prágai béke ötödik czikke azon záradékáról mond le, mely szerint Északi Schleswig vissza engedése egy plebiscitumtól tétetik függővé.

De ti csak tánczoljatok! . .

Akár csak vajban fürösztenék az országot.

Hegyen-völgyön lakadalom, azaz hogy . . . bál.

A sajtó hasábjai is járják a bolondok tánczát.

Az egyik hasábot nyomorusági panaszok töltik be. A vezérczikk a magyar nemzet nyomoráról, szegénységéről, a kormányok általi rendszeres tönkrejuttatásáról értekezik; — a „pénzügyi bizottsági" rovat rengeteg deficzitekkel traktál minket, a vidéki levelező az adóvégrehajtók borzasztó kegyetlenkedésekről ir; e mellett az árviz pusztit s megsemmisiti még a jobb jövő reményét is az ország jelentékeny területein, de ezek daczára a lapok „Carneval" rovatja tele van zajos tánczmulatságokkal, vigkedélyü emberekkel, elegáns toiletekkel, és egyéb ily test- és szivvidító dolgokkal.

Csak tánczolj boldog nemzetem! A kik a helyzetet szomorunak festik, nem is tuloznak Az valóban nyomorult. Az elszegényedés napról-napra nagyobb mérveket ölt. Testi szemeinkkel látjuk, hogy egykor jómódu, s most is szorgalmas gazdák, önhibájukon kivül tönkrejutnak. Egy rosz termés adósságcsinálásra készti a legészszerübb gazdát is, s ha a rosz termés ismétlődik, a második évben meg van már a bukás. Gazdag embert pedig ma-holnap méltó lesz spiritusba mártani.

De csak tánczolj, szédelgő nemzetem.

Az adózsarolási hirek nem felizgatott agy szüleményei. A népről leszedik a foszlányokat is az adóvégrehajjók. Az adók kezeléséről szóló törvény életbeléptével meghonosult Magyarországban az, mit Kolonics fekete-sárga lelke két évszázaddal ezelőtt hőn óhajtott: a törvényes elszegényitési intézmény s a szabadalmazott rabló-gazdálkodá, — lévén az adóvégrehajtói tisztség oly disz hivatal, melyre becsületes ember alig vállalkozik. A nép éhezik, rongyoskodik.

De te csak tánczolj, meztelenre „öltözött" nemzetem.

Ha egy külföldi ember csupán a „Carneval" — rovatot olvassa lapjainkban, annak gyönyörü fogalma lesz viszonyainkról. Hisz ezek tanusága szerint csupa nábobok, elégedett, boldog bon-vivánsok vagyunk egytől-egyik, a kik csak Hunnia földét tapossuk.

Hát mi ez ellen tiltakozunk!

Magunk is megfoghatatlanoknak találjuk ugyan, hogy a mi „arany" — fiatalságunk „szeretetreméltó könyelmüen" fitogtat oly boldogságot, melyet nem érez, az érettebb kornak pedig svihákoskodnak az általános nyomor közepettte, ám semmiképen sem engedjük meg, hogy valaki azt merje állitani, hogy Magyarország népe is farsangol.

Örökös nagyböjt, — ez a nép sorsa ez időszerint. Vannak kik tánczolva szeretnének ezen segiteni. Erre valók a jótékonyczélu bálok.

A „bálképesek" sorából csekély azok száma, kik nemcsak szájukkal hirdetik, de szivökben is viselik a pusztulás okozta gyászt. Ezek nem tudnak tánczolni, midőn a nemzet szenved.

De ti szeretetreméltó könnyü vérü ifjak, csak tánczoljatok!

Az ég tudja, meddig fogjátok tehetni!

A hinduk, mielőtt drága halottjaikat megégetik, tánczolva járják körül a máglyát!!

A ki azt óhajtja, hogy e hon éljen akkor is, midőn mi rég elporladtunk, az nem hagyja a hon ellenségeit azon tévhitben, hogy mi itt valami nagyon boldogok vagyunk.

De ti csak tánczoljatok!

Cassius.*)

*) Az „Abauj-Kassai közlöny"-ből.

A debreczeni szinház és a consortium müködése.

II.

Debreczen, febr. 4.

Bekövetkezett végre január 15-ke, midőn a társulat az ujra szervezés stádiumába lép, a consortium mindenkit felhivott a szerződésre, nem zárt ki egy tagot sem kebeléből. Sokan, ugy szólván, a zöme most is ujra együtt maradt, a Lászy pár s még nehányan, kik számot nem tesznek, számba sem vették felhivásunkat, föltételeiket az igazgatóságnak nem adták be, s igy a consortium kénytelen volt őket számitáson kivül hagyni, bizonyosan azért, mert tudták, hogy ruha- és könyvtárukat többé nem veszi igénybe a consortium, de nem is veheti, mert ez a consortium bukását idézné elő, hisz e ruha- és könyvtárért a consortium egy év lefolyása alatt fizetett nyáron 121 előadás után a) 4 frt, 484 frt; télen 215 előadásért a) 3 frt 645 frt, a könyv- és ruhatár átszállitása és visszaszállitására Debreczenbe 100 frt és igy összesen fizetett: 1229 frtot, daczára annak, hogy 100 ujdonságot s a Cornevillit is maga a consortium állitotta ki — itt Debreczenben pedig a városi ruhatárt használja — ez oly teher, mit jövőre is viselni lehetetlenség! mert az ügyet koczkáztatja a czélszerütlen kiadás a mai nehéz körülmények között.

Különben nagyon jól tudja a n. é. közönség a közel multból, hogy vannak körülmények, midőn nem az akarat, hanem a száraz számok beszélnek — egy kiváló szinész vagy szinésznő — mert müvészt vagy müvésznőt vidéken nem ismerünk, — egy maga nem tarthat föl egy társulatot, egy Ristori, Rachel vagy Ziegler Klára is elenyészik, ha egy kitünő társulat nem emeli előadását. Példa erre a Meiningiak világhirü előadása, a hol nem a kiváló egyének, hanem az együttes (Eusemble) kitünősége teszi őket a világ első müvészeivé. Most január 31-et irjuk, a jövő octóberig még 9 hó van, azért bárki váljék is meg a debreczen-nagyváradi consortiumtól, helye bizonyára ugy fog betöltetni, hogy a n. é. közönséget kielégithessük, hisz a consortiumnak érdekében áll, hogy minél kitünőbb tagokat nyerjen meg az ügynek, mert ha a társulat gyönge, a pártolás is megszünik s igy a consortium önmagának lenne gyilkosa!

Vannak körülmények, esélyek, — melyek dominálnak; hogy a conzortium fentarthassa magát, a terhektől kell szabadulnia, s tisztán az ügy igazságos szentsége lebegjen szemei előtt, nem pedig magán érdekek, s ha ugy mint eddig a tiszta őszinteség lesz vezércsillaga ugy biztosan fog fenállani, de anynyit előre is biztosithatunk a n. é. közönségnek, hogy álutakon ner[illegible]unk soha, ha müködésünkel a n. é. közönség nem leend megelégedve, akkor ugyis megszününk müködni, de előre félni a jövőtől, mig ily óriás együttes (ensembles) van, nem szabad.

Ha három év leteltével egy visszapillantást tesz e lelkes közönség müködésünkre s megelégedését fejezi ki, akkor boldogok leszünk azon tudatban, hogy a mult nehéz éveit a szinészetnek, mi hoztuk felvirágzásra s missiónkat, melynek czélja Debreczen város magyar szinészetét és szinházát a vidék első intézetévé emelni, hiven betöltöttük s ha három év letelte után érdemesebb vállalkozók jönnek, szerényen helyt adunk nekik s örvendeni fogunk, ha az utánunk következett igazgató vagy egyesület áldásosb müködést mutathat fel, a jelenlegi consortiuménál.

Ennyit a sok mende monda, sugdosás s hirlapi kétségbeesések ellenében.

Én legjobban ismerem a két testvér város nemes közönségét s igényeit tudom, hogy kell kielégitni legjobban.

Ennyit az igazság és a consortium érdekében — egyszer s mindenkorra!

Mély tisztelettel a consortium nevében

Mándoky Béla.

— **BUDAPESTI HIREK. A sikos járdán** oly szerencsétlenül csuszott el egy 30 éves egyén, hogy lába kettétört; az utczán eszméletlen állapotban találták meg. **Kard és bál.** Vig mulatságot adott Schwarcz Náczi egy korcsmában, melyen tarka népség jelent meg, többek közt 10 pék-katona is az asztalhoz telepedett kardosan. Egyszer csak felugrottak, s kivont karddal a tánczolókra rohantak. Ezek sikoltva huzódtak félre. Csakhamar megjelent a rendőrség is, de a hős katonák nem hátráltak, hanem harczoltak tovább. Hosszas küzdelem után végre sikerült őket letartóztatni **Az önkéntesek** tegnapelőtt tartották tánczvigalmukat. A csárdást Balázs Kálmán zenéje mellett reggelig járták. — **Sajtóügyi tárgyalás.** A Franklin-társulat által, Lukács Béla mint a „Közvélemény" volt szerkesztője ellen inditott sajtóperében a f. é. febr. hó 13-ra kitüzve volt esküdtszéki tárgyalás, vádlottnak időközben a birói illetőség ellen benyujtott kifogásai folytán felfüggesztetett.

A haza reménye.

Debreczen, febr. 4.

A budapesti egyetemi ifjuság egyrésze egyizben már szándékozott gyülést tartani a királyi párnak ápril hóban tartandó ezüst menyegzője ügyében. Ez a gyülés akkor óriási fiascóval végződött.

Az ifjuság többsége kimondta, hogy nem akar résztvenni a mozgalomban.

A mindenáron szerepelni akarók azonban nem nyugodtak meg ebben, hanem szereplési viszketegből az „egyetemi ifjuság nevében" ujabb gyülést hivtak egybe vasárnap 10 órára.

10 órakor alig 50—60 egyetemi polgár lézengett a teremben, ezek nagyrészét is a kiváncsiság vitte oda.

Az „ülés" megnyilván, Bárczy Iván három javaslatot tesz. Egyik az, hogy az egyetemi ifjuság fejezze ki a királyi pár 25 éves házasságának ünnepén érzelmeit.

E javaslat ellen szót emel Horváth Ádám, ki konstatálja, hogy az egyetemi ifjuság visszaemlékezik a szomoru multra, látja a még szomorubb jelent, s elrémül a jövőnek képétől, ugyanazért visszavonulni óhajt a kérdéses ünnepélyen.

Horváth Á. tiltakozik az ellen is, hogy nehányan az „összes egyetemi ifjuság nevében" beszéljenek.

Erre óriási zaj keletkezett. Az elnök kénytelen volt a gyülést 10 perczre felfüggeszteni.

A 10 percz eltelvén, az elnök ismét megnyitja a gyülést.

Ekkor pokolzaj keletkezett, nem lehetett hallani semmit; mire az elnök egetverő taps és éljenzés közben a gyülést kénytelen volt feloszlatni.

Ennyi a tény.

A jogászsegélyző-egyletről.

Debreczen, febr. 4.

A nagyérdemü közönség oly sok alkalommal kimutatta már partfogó jóindulatát, a jelenleg vezetésem alatt álló helybeli jogászsegélyző-egylet iránt, hogy az iskolai első félév bevégeztével, tisztemből folyó kedves és elmulaszthatlan kötelességemnek tartom a nevezett egylet müködéséről a t. közönséget tudósitani, a mi részben csekélyviszonzása a több oldalról jövő érdeklődő figyelemnek.

Egyletünk uj müködését az iskolai év beálltával 1878. szept. 26-án kezdte meg, azóta tartatott 2 közgyülés, és 8 választmányi ülés, hol a folyó ügyek s egyszersmind a segélyezés külömbféle alkalmazásai intéztettek el.

A rövid 5 hó alatt egyletünk legnevezetesb és legszebb functióját következőleg teljesité:

Már régibb idő óta évenként elég tetemes összeg adatik ki könyvek vásárlására s az idén is könyvek vételére 40 frt adatott ki. A könyvek szorgalmas és szegénysorsu pályatársainknak adatnak ki könyv-segély képen s az idén is ily könyvsegélyben részesült 12 joghallgató.

E mellett évenként szintén szegénysorsu és szorgalmas tagtársaink segélyezésére, egyletünk még mindig korlátolt anyagi helyzetéhez képest, tetemes pénzösszeg osztatik ki. E pénzsegély ez évben is kiosztatott és segélyben 22 szegény joghallgató részesült, mégpedig ezek közül négyen kaptak fejenként 30 frtot, öten 20—20 frtot és tizenhárman tiz-tiz frtot, s igy összesen 350, **háromszázötven forint osztr. értékben** osztatott ki az idén, szegénysorsu tagtársaink segélésére.

S bár hálát adhatunk egyletünk jóltevőinek, kik képesekké tettek bennünket arra, hogy szegény pályatársainkon segithettünk, de másrészt fájdalmasan esik annak tudata, hogy nagyobb összeget segélyezésre nem fordithatván, 5 pályatársunk maradt segélyezetlen, kik pedig mind érdemesek lettek volna arra.

Másfelől pedig be kell ismernünk azt is, hogy segélyezési képességünk is igen csekély vala, a mennyiben a legmagasabb összeg, a mellyel pályatársainkat segithettük, csak 30 frt volt s ily magas segélyben is csupán négy joghallgató részesülhetett.

Igy tehát mig egy felől örvendhetünk, hogy eljutottunk ennyire is, más felől irigyelnünk kell azon más jogacadémiai segélyegyletek helyzetét, a melyek alaptőkéjüknél fogva képesitve vannak arra, hogy sokkal magasabb és havonkénti segélyt adhatnak tagtársaiknak.

Épen azért egész bizalommal fordulunk egyletünk jóltevőihez, — kik a fentebb előadottakból láthatják, hogy egyletünk megértve

A „DEBRECZEN" TÁRCZÁJA.

Hervadt koszoruk.

(Rajz.*)

Irta: CSIKY GERGELY.

I.

Ha végig ment az utczán, viseltes ruhájában és télen nyáron egyaránt vállára vetett koczkás nagykendővel, melynek foszlányos széleit merész önámitással csipkés szegelynek szerette tekinteni: senki sem mondta volna róla, a ki nem ismeri különben, hogy évek előtt ez a szegény kopott alak fényesen világitott termekben ragadott lelkesülésre ezereket meg ezereket és villanyozott őrjöngő tapsra ezer meg ezer tenyeret. De szerencsére a kis városban, melynek utczáin most e sokkal szerényebb alakban és csipkés szegélyü nagykendőjében szokott feltünni, minden ember ismeri multját és multja kedveért becsüli jelenét. Ha emelt fővel, kimért léptekkel elhalad a kávéház előtt, az ablakban ülő törzsvendég leteszi ujságát, félre tolja kávés findzsáját, és oldalba lökve a tekéző asztal szemlélésébe merült szomszédját, egy szemvágással jelentősen figyelmezteti az elhaladó alakra; a pinczér kiáll a kávéház ajtajába, s asztalkendőjével porolva csizmáit, elmondja a mellette állóknak rövid és merész körvonalokban a nyugalomba vonult nagy müvész biographiáját. Nem messze innen, a szomszéd utczában borbély mühely előtt halad el; az öreg mester az ajtóból köhögéssel figyelmezteti a benn dolgozó segédjeit s megdolgozott vendégeit, egyszersmind kissé félre állva a világosságból, hogy senkit se foszszon meg az érdekes látványtól; a vendégek előre nyujtják a törülköző és szappan hullámaiból fejeiket, Aesculap czéhen kivüli tanitványai feltartják borotváikat — — minden hallgat és szünetel, mig az elhaladó nevezetes alak árnya végig nem suhan a bolt üveg ajtaján — — aztán ujra megered a fenés, kenés, vakarás, fecsegés — — mindenki elmondja századszor és ugyanannak, kinek százszor elmondta, a nagy müvészt jellemző érdekesebb adatokat, és ha véletlenül akad egy-egy vidéki ember, ki vigyázatlanul elárulja tudatlanságát, vendég, borbély neki esik, egy lélekzet alatt elmondva Lombi Lóránt, a nagy hegedü müvész kimeritő életrajzát, ugy hogy füle zug a sok beszédtől s szeme elkáprázik a szappanhabtól, melylyel a fontos kérdésben egészen elmerülő borbély tulságos bőven ellátja, mig nyakát veszedelmesen csiklandozza szórakozott borotvájával.

Lombi Lóránt látja, érzi, tudja a közfigyelem nyilvánulásait, és a nagy embereket rendesen jellemző szerény öntudattal fogadja. Nem teszi magát, mintha semmit sem látna: ez álszeméren volna és sértő a közönségnek, melynek kegyét pedig Lombi Lóránt, mint minden müvész, nem kevésre becsüli. De nem is mutat valami nagy örömet, gyermekes elragadtatást: ezt tegyék a kisebb tehetségek, — melyek ritkán jutnak egy kis ünnepeltetéshez; nem csoda, ha aztán nem tudnak hova lenni örömükbeo. A ki megszokta a dicsőséget, annak szeme nem káprázik el sugarától. Lombi Lóránt nyugodt mérséklettel és kellő elismeréssel fogadja a nevezetes emberek törvényes adóját, a közfigyelem nyilvánulását, és épen ugy nem teszi ez őt elbizottá s nem hozza zavarba, mint az uralkodót alattvalói hódolata.

Hozzá szokhatott már az ünnepeltetés minden fajához, kedve a viharos tapsoktól és repülő koszoruktól egész a pinczéri és borbélyi panegyrisekig. — Ha azok nem vették ki sodrából, hogyan hoznák zavarba most ez utóbbiak, a suttogások, az ajtókon és ablakokon utána kandikáló kiváncsi arczok? Jól tudja ő azt, hogy az utczán nem mehet végig a nélkül, hogy meg ne bámulják, nevét suttogva utána ne mondják, utjában az ablakokat ki ne nyitogassák. Ugy hozzá szokott már, hogy lépteit is ez állandóan kisérő moraj hullámzásához alkalmazza, mint katona a dobpergéshez, s talán meg kellene állnia, ha egyszerre minden elcsendesülne körülötte. Nem csak itt, e félre eső kis város egyhangu utczáin tapasztalja ezt, hol különben egy sárba rekedt szekér is népcsődületet okoz és nevezetes mozzanatot képez az utcza krónikájában; hanem volt idő, hogy világvárosok utczáin, a hömpölygő néptengerben, a robogó kocsik és kiáltozó emberek zajában varázsvesszőként hatott megjelenése, melyre a tenger torlódó hullámai lecsillapodtak s kétfelé vállva utat nyitottak a mindenkitől ismert, ünnepelt müvésznek. Ah! szép idők voltak azok! Miért is nem tartottak örökké? Ah! miért van multja az időnek?

Hej! ha az az idő helyesebben volna berendezve s hajtogatásából kitörölnék a multat: Lombi Lóránt most nem e kis város utczáin járna tétlen nagyságában. Ha mult idő nem volna, most is diadalmenetben járná be a haza és a külföld városait, jöttét előre jelentének az ujságok s érdekes anekdotákat kötnének felőle, hangversenyeit óriási falragaszok hirdetnék, tömegesen tódulna a közönség meghallgatására, tapsokkal fogadnák, koszorukkal üdvözölnék, virágokkal halmoznák, lelkesült hölgyek kendőiket lobogtatnák, elragadtatott urak botjaikkal vernék a padlatot, költők dicsőitő verseket irnának hozzá, fiatal leányok ábrándoznának utána, érettebb hölgyek estélyekre hivnák, előkelő urak barátkoznának vele, a dicsőség napja sugározná körül fejét, aranyozná meg eszméjét . . .

(Folyt. köv.)

*) Mutatvány a Bédapesten Ráth Mór kiadásában Bodnár Zsigmond szerkesztése mellett megjelenő „Havi szemléből."

kötelességét, mindent elkövet, a mi által czéljait megközelítheti — miszerint becses adományaikkal egyletünk alaptőkéjét gyarapitani méltóztassanak.

Különösen a jelen alkalommal számitok én s az engem minden üdvös lépésemben buzgón támogató választmány arra, hogy nem vonja meg pártfogását a n. érdemü közönség egyletünktől, midőn még — mint fentebb említém — 5 tagtársunk maradt segélytelenül s másfelől a jövő iskolai félév folyamában még több társunkat ótajtanánk legalább könyvekkel segélyezni!

Remélve azt, hogy felhivásom nem leend elhangzó szó a pusztában, kérem fel a n. érdemü közönség minden rendü s rangu tagját, különösen pedig azon t. urakat és hölgyeket, kik évenkint segélyezik jótékony egyletünket, — hogy becses adományaikat, melyeket hirlapilag fogunk nyugtáztatni, hozzám, vagy a főiskolába vagy lakásomra (darabos-utcza 1053 sz. a.) czimezve mielőbb eljuttatni méltóztassanak!!

Oláh Károly m. k.
a helybeli jogászsegélyző-egylet elnöke.

Régi jó idők.

Debreczen, febr. 4.

(P.) Az ipart és kereskedelmet üző nép minden rétegében általános a panasz, hogy nem megy semmi, pang az üzlet, kevés a pénz s igy tönkre kell mennie annak, a ki pedig ezelőtt tehetős kereskedő vagy iparos volt. Mindenki csak a régi jó időket emlegeti, azt az arany kort, melynek visszatéréséért „buzgó imádság epedez százezrek ajakán.“

Hogy fináncziális helyzetünk nem a legjobb lábon áll, azt a társadalom minden rétege érzi, s ma holnap már azt látjuk, miszerint tulajdonképen két osztályba kell soroznunk a társadalmat, ugymint nagyon gazdagok és nagyon szegények osztályára, mert közép osztály nem létezik.

A főbajt már igen sokszor elmondottuk. Elmondtuk, hogy első sorban állami viszonyainkban, rosz államgazdászatunkban és abban rejlik a baj kutforrása, hogy nem tudunk önálló politikát követni. Kormányaink a károsnál károsabb szerződésekkel ugy megkötötték a nemzet kezeit, hogy az mozdulni sem bir.

Hanem a kisipar pangásának még más oka is van.

Ritka kis iparos és kereskedő mai világban az, a ki solid anyagot igyekeznék kiszolgáltatni, a ki nem annyira a pillanatnyi haszonért dolgoznék, hanem azért, hogy jóhirnevét minél szélesebbb körben tegye ismeretessé.

A „vásári czikk“ egyátalában nem szokott előnyösen ismertetni, s a kis kereskedő egyátalában nem azon igyekszik, hogy „jót“ adjon, s igy a közönség tartózkodóvá lesz s kénytelen bevárni mig annyi pénzt kaparhat össze, hogy nagykereskedésből fedezhesse szükségleteit.

Ezzel világért sem azt akarjuk mondani, hogy a nagy iparos és a nagy kereskedő osztálynál szédelgések nem fordulnak elő, sőt inkább a szédelgések egyenesen innen áradnak, és ugy ragadnak el az alsóbb osztályra is.

De aztan ezen alsóbb osztálynak önmaga iránti kötelessége, hogy ha magát fenn akarja tartani, minden esetre a soliditást tartsa szeme előtt s csak jó czikkeket szolgáltasson ki, hogy igy a közönség bizalma felé forduljon.

A közönség bizalmatlansága jó részt oka a kis ipar és kis kereskedés pangásának s ez annyival sajnosabb, mert olyanokat is sujt, kik pedig a pártolást megérdemelnék.

Ezek feladata volna, hogy a hatóságokat folyvást ösztönöznék a szigoru ellenőrzésre s igy mintegy szoritnák a szédelgőket arra, hogy a közönség bizalmával vissza ne éljenek.

Abban az aranyos régi időben nem voltak ilyen dolgok ismeretesek, s mert a bizalom szilárd alapon állott, pangásnak hire sem volt. —

Ne legyen csak szédelgés, a bizalom visszatér s ezzel együtt a jobblét is beköszön.

— **VIDÉKI HIREK. Lesska Nándor** nyomdatulajdonos, s a „Czegléd“ czimü lap volt szerkesztője meghalt. Halálával lapja is bevégezte pályafutását. **Egy hónapig** függött a kötélen Bivali nevü kecskeméti korcsmáros. Még decz. 26-án fölakasztotta magát, s csak jan. 28-án találták meg holttestét. **Pécs városa** a jövő évben üli meg száz éves jubileumát annak, hogy szabad királyi város lett. **Ujonczozás.** Pestmegye pilisi alsó sorozó járásában a f. hó 3-tól 11-ig kitüzött ujjonczállitás a Duna árvize miatt elhalasztatott. **Megette a farkas.** Egy versendi czigányaszszony Kozárba indult látogatóba ott férjnél levő leányához, de sem oda, sem övéihez vissza nem érkezett. Nyomozás után Hársány község alatti réten megtalálták végre egyik lábát és kezét, és igy valószinüleg a farkas prédájává lett.

Országgyülés.

— Febr. 1-én.

Frölich Gusztáv röviden indokolja inditványát, a tiz évi vagyonmérleg összeállirása iránt, melynek czélja, hogy az ország a pénzügyi helyzetet a maga teljes valóságában megismerje.

Szapáry Gyula gr. pénzügyminiszter kijelenti, hogy nincs ellenvetése az inditvány ellen.

Lukács Béla inditványozza, hogy ne csak a kölcsönökből, hanem a „vagyonfogyasztásból“ befolyt összegek kimutatására is utasittassék a bizottság.

Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter előre tudja, hogy a kérdéses munkálat elkészitése a kiszabott rövid idő alatt nem lehetséges. (Zaj. Ellenmondás a baloldalon.) Egy hang: Ohó. (Hosszas zaj.) Szapáry Gy.: Van elég türelmem ahoz, hogy megvárjam, mig a t. képviselő urak kilármázzák magukat. (Mozgás.) Eötvös Károly: Kérem a t. elnök urat, tessék rendreutasitani a pénzügyminiszter urat.

Elnök: Kérem méltóztassanak csendben lenni és a pénzügyminiszter urat meghallgatni. Szapáry folytatva beszédét, kijelenti, hogy nem fogadja el az inditványt a jelenlegi szövegben, mert lehetetlennek tartja a kiszabott rövid idő alatt a munkálat elkészitését.

Helfy Ignácz elfogadja Frölich inditványát Lukács Béla módositásával; a min. elnök a tegnapi értekezleten azt jegyezte meg, hogy minden egyes képviselő maga is megcsinálhatja magának a kimutatást; ha tehát ez oly könnyü, akkor a bizottság is elkészitheti két hét alatt. Szól még Iványka Imre a kimutatás nagyfontossága mellett.

Ezután Németh Albert interpellálja a pénzügyminisztert a dohány monopolium ügyében, kérdi, szándékozik-e oly intézkedéseket tenni, melyek által a termelő közönség a dohánynak nagyobb mérvü termesztésére serkentessék?

Irodalom, s müvészet.

„Világtörténet a legrégibb időktől koronkig“ czimü müvet irt Sebestyén Gyula. A mü nagyszerü kiállitásban, füzetekben jelenik meg Weiszman testvérek kiadásában. Minden két hétben egy füzet jelenik meg, s egy füzet ára 30 kr. Kapható minden könyvkereskedésben. E nagyszabásu müre különösen felhivjuk olvasóink becses figyelmét. Szerző mesteri tollal festi a népnek történetét e könyvben, melynek nyelvezete oly szép, hogy azt bárki is élvezettel olvashatja.

*

Lecoq uj operettjét, a Camargot a hó végével tanulják be a népszinháznál s márcziusban fogják előadni. A kiállitás igen fényes lesz, s a darab valószinüleg az egész bőjt idény alatt főrenzereje lesz a szinháznak. Zongorakivonata a jövő hétén fog megjelenni.

Donadio Bianca a nemzeti-szinháznál három este fog vendégszerepelni, és pedig a Sevillai borbélyban Rosinát, a Hamletben Opheliát s valószinüleg még a Mignonban a czimszerepet éneklendi.

UJDONSÁGOK.

* **A florentini négyes** által folyó hó 8-án a főiskolai énekteremben rendezendő hangversenyre ismételten felhivjuk a müpártoló közönség figyelmét. E hires négyesnek az utolsó hetekben Bécsben és Budapesten történt többszöri fellépte alkalmával a kritika ismét constatálta, hogy Becker János és müvésztársai összjáték tekintetében minden hasonló müvész-társulat fölé helyezendők. — Debreczen város büszke lehet reá hogy ez elsőrendü müvészek látogatásával megtisztelik, s reméljük, hogy jó benyomást visznek magukkal innen, mert a jegyek már most is szép keresetnek örvendnek s az elsőbb sorok már mind le vannak foglalva. A hangverseny kezdete $7^1/_2$ órakor leend.

* **Értesités.** A debreczeni dal- és zeneegylet f. hó 9 én délután három órakor az egylet helyiségében közgyülést tart, melyre ugy a rendes mint a pártoló tagok megjelenni kéretnek.

* **Hymen.** Szatmári Károly, szintársulatunk egyik derék tagja eljegyezte Paskovszky (Halmi) Antóniát. Esküvőjök e hó 24-én délután 3 órakor leend a szentanna plébánián. Az esküvési ünnepélyre, mint értesültünk, a vőlegény édes anyja Szatmári Latkócziné aszszony, a nemzeti szinház kitünő müvésznője is városunkba jön.

* **Magyar hirlapirodalmi statisztik.a** Id. Szinnyei József a „Vasárnapi Ujság“ legujabb számában részletes kimutatást közöl a magyar hirlapirodalomról. Fölemlitjük belőle a következő adatokat: összesen 1879 elején a fővárosban 160, a vidéken 163, külföldön 1 jelent meg. (Mig a mult 1878. év elején Budapesten 140, és 71 vidéki városban 141 hirlap és folyóirat adatott ki magyar nyelven.) Ezenkivül megjelen hazánkban idegen nyelvü lap és folyóirat: német nyelven 103 (1878 elején 96), szláv nyelven 58 (1878 elején 52), román nyelven 16 (1878 elején 15), olasz nyelven 4 (1878 elején 4), héber nyelven 3 (1878 elején 1), összesen 184 (1878-ban 163, a magyarokkal együtt 449). Ez idő szerint tehát a magyar korona területén megjelen összesen 508 hirlap és folyóirat. — Városunkban összesen kilencz hirlap és folyóirat jelen meg.

* **Kérelem.** A közelebb elhunyt Mandel Adolf hirtelen történt elhalálozása folytán, ennek kintlevő követelései közül számos követelés bejegyzetlen maradt. Felkéri ennélfogva az elhunytnak szorult helyzetben maradt özvegye mindazokat, kik férjének kiszolgáltatott lábbelikért adósai maradtak, miszerint sziveskedjenek tartozásaikat mielőbb leróni.

* **A folyamok körül** megint nagy lehet a veszedelem, mivel a mai nap folyamán eső esik s a hótömeg erősen olvad.

* **Elveszett kabát.** Egy helybeli zenésznek elvitte valaki kabátját, a mult szombaton tartott iparos iffjak báljából; a mennyiben a károsult igen szegény ember, annálfogva kéretik, az illető, a ki talán tévedésből vitte el a kabátot, sziveskedjék azt nálunk, vagy a kapitányi hivatalnál visszaadni.

* **Szinházi hirek.** Szabó Bandi kitünő népszinmü énekesünk jutalomjátéka holnap lesz; ha felemlitjük azt, hogy ez alkalommal feledhetetlen kitünő népszinmü irónknak Tóth Edének egy eddig még sehol nem adott „Az oltár előtt“ czimü uj népszinmüve fog adatni, azt hisszük felesleges minden további ajánlat. — Uj darabokra készülnek ismét szinházunkban; ezek: „A remete csengettyüje“ vig opera: „Az ördög bibliája“ népszinmü; s „Figaró lakadalma.“

* **Találtatott** egy katonai könyv és egy esketési levél, mely Diószegi Péter névre van kiállitva. Tulajdonosa átveheti Jenei István alkapitánynál a városházán.

* **Szörnyeteg nő** lehet az a pécsi szakácsné, ki 5 hetes gyermekét minden áron meggyilkolni akarta. Egy alkalommal áz ápolónőnél a gyermeknek adandó tejbe mérget akart adni, de az ápolónő ettől visszatartotta. Később elhozta onnan a gyermeket és a fakamrába a fák alá rejtette, hol azonban az ott foglalatoskodó lakatos legény hallván a csecsemő sirását, felfedezte az ördögi tettet. A gyermek mindennek daczára átadatott az anyának, ki azt harmadizben a pinczében levő homok alá temette, hol ismét a gazdasszony találta meg a gyermeket. A gyermek még élt és ápoltatik, a lelketlen anya pedig, a ki már harmadik gyermekét akarta meggyilkolni, elfogatott.

* **Tolvajlás.** Tegnap egy a vasuton városunkba érkező egyéntől valami tolvaj ficzkó ellopta az utazó s ruhafélékkel telt táskát. A rendőrséget a tulajdonos figyelmeztetvén a lopásra, azonnal üldözőbe vétetett a tolvaj, a ki futott egészen a korcsolya egylet jégpályáig. Itt aztán a korcsolyázók nagy mulatságára épen a jégpályánál sikerült a gonoszt elfogni.

* **Két felolvasásban** fog Weinsten Miksa rabbi-jelölt „az inquisitió és a zsidók Spanyolhonban“ igen érdekesnek igérkező tárgy fölött értekezni. Az első felolvasást (magyar nyelven) február hó 9-én este $6^1/_2$ órakor a statusquo hitközség nagytanácstermében (szt.-anna-utcza. izr. templomépület) fogja tartani. Vendégek, hölgyek is szivesen láttatnak. Belépti dij nem fizettetik.

* **A nagyerdei fürdőháznál** minden nap kapható gőz és kádas fürdő; nők részére gőznyiben Bárvárt ur készitményét ezen nyilkozata folytán az enyém felé is helyezi — nén felszólalás nélkül nem hagyhatok, sőt tilkozom azon megjegyzéssel, hogy a mennyibe a szegedi kiállitás alkalmával hazámból tálévén, készitményemet én ki sem állitottam, igy meglehet, hogy Bárvárt ur czikkére dem-érmet nyert, mert talán ő volt egyedi ki sóskorszeszt kiállitott!!!

Részemről csak is a nagy közönség leményét tekintem illetékesnek, mivel készi ményem forgalmának fejlődését észlelem, megnyugszom a kezeim között levő számos kintélyes embertársaimnak sósborszeszkészi ményem hasznosságára vonatkozó elismerő részben köszönő nyilatkozataiban.

Budapesten, 1878. deczember hó 20-án

Brázay Kálmán.

Sós-borszesz,

általam javitott kitünő háziszer.

Gyors hatást eszközöl: Rheuma csuz, szaggatás, fagyás, fog-, fej- és fülfájdalmak, szemgyuladás, bénulások, stb. stb. ellen; sőt fogtisztitó szerül is igen ajánlható, mennyiben a fogak fényét elősegiti, a foghust erősbiti, és a száj tiszta, szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után, valamint fejmosásra, a hajideget erősitésére és korpától megtisztulásra is.

Használati utasitás magyar vagy német nyelven bizományosaim nérsorával, minden üveghez mellékeltetik.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., kisebb 40 kr.

Élet-ital,

kitünő háziszer, váltó- és mocsárláz, bél- és gyomorgörcs, epeinger, hányás, tengeri betegség, vizeletszorulás, álmatlanság, stb. ellen.

Ára egy nagy üveggel 65 kr., kisebb 50 kr.

Brázay Kálmán, nagykereskedő
Budapest, iroda és központi főraktár: Museum-körut 19.

Kapható Debreczenben: Geréby Fülöp urnál.

Bihar-Diószegen: Uzani Kovács József. Berettyó-Ujfalu: Weissberger F. Karakas Imre, Balmaz-Ujváros: Plavits Kálmán, Fitz Lajos, Érmihályfalva: Gross Armin, Hajdu-Nánáson: Lut és Kenderessy, Karczagon: Weisz Zsigmond, Dobsay és Nagy, Spitzer S., Szilassy Kálmán, Püspök-Ladány: Vécsey László, Hajdu-Szoboszló: Tury Jakab, Szőköts A. Weisz Sámuel, Egyek: Papp László, Vitrin Dávid, Derecske: Papler G., Lusztig Mária, Kaba: Horvát Kálmán urnál.

(461.)

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Bérlet. Szünet.

Holnap, szerdán

SZABÓ BANDI

jutalomjátékául, az összes szinpadok megegyezésével, itt először adatik:

AZ OLTÁR ELŐTT.

Népszinmü 3 felv. Tóth Edétől.

Felelős szerkesztő: Péter Gábor.

FIGYELMEZTETÉS.

Bárvárt Károly urnak azon nyilatkozatára, „hogy az ő sósborszeszkészitménye minden más hasonló készitményt felulmul“ s ezeknek bebizonyitására a szegedi országos kiállitáson nyert érdem-éremre hivatkozik:

Van szerencsém a sósborszeszt fogyasztó tisztelt közönséget figyelmeztetni, hogy a mennyiben Bárvárt ur készitményét ezen nyilkozata folytán az enyém felé is helyezi — nén felszólalás nélkül nem hagyhatok, sőt tilkozom azon megjegyzéssel, hogy a mennyibe a szegedi kiállitás alkalmával hazámból tálévén, készitményemet én ki sem állitottam, igy meglehet, hogy Bárvárt ur czikkére dem-érmet nyert, mert talán ő volt egyedi ki sóskorszeszt kiállitott!!!

Részemről csak is a nagy közönség leményét tekintem illetékesnek, mivel készitményem forgalmának fejlődését észlelem, megnyugszom a kezeim között levő számos kintélyes embertársaimnak sósborszeszkészitményem hasznosságára vonatkozó elismerő részben köszönő nyilatkozataiban.

Budapesten, 1878. deczember hó 20-án

Brázay Kálmán.

Sós-borszesz,

általam javitott kitünő háziszer.

Gyors hatást eszközöl: Rheuma csuz, szaggatás, fagyás, fog-, fej- és fülfájdalmak, szemgyuladás, bénulások, stb. stb. ellen; sőt fogtisztitó szerül is igen ajánlható, mennyiben a fogak fényét elősegiti, a foghust erősbiti, és a száj tiszta, szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után, valamint fejmosásra, a hajideget erősitésére és korpától megtisztulásra is.

Használati utasitás magyar vagy német nyelven bizományosaim nérsorával, minden üveghez mellékeltetik.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., kisebb 40 kr.

Élet-ital,

kitünő háziszer, váltó- és mocsárláz, bél- és gyomorgörcs, epeinger, hányás, tengeri betegség, vizeletszorulás, álmatlanság, stb. ellen.

Ára egy nagy üveggel 65 kr., kisebb 50 kr.

Brázay Kálmán, nagykereskedő
Budapest, iroda és központi főraktár: Museum-körut 19.

Kapható Debreczenben: Geréby Fülöp urnál.

Bihar-Diószegen: Uzani Kovács József. Berettyó-Ujfalu: Weissberger F. Karakas Imre, Balmaz-Ujváros: Plavits Kálmán, Fitz Lajos, Érmihályfalva: Gross Armin, Hajdu-Nánáson: Lut és Kenderessy, Karczagon: Weisz Zsigmond, Dobsay és Nagy, Spitzer S., Szilassy Kálmán, Püspök-Ladány: Vécsey László, Hajdu-Szoboszló: Tury Jakab, Szőköts A. Weisz Sámuel, Egyek: Papp László, Vitrin Dávid, Derecske: Papler G., Lusztig Mária, Kaba: Horvát Kálmán urnál.

(461.)

MOLL Seidlitz-pora.

csak akkor valódi

csak akkor valódi

ha minden doboz czimlapján a sas és az én sokszorozott czégem van lenyomva. 30 év óta mindig a legjobb hatással alkalmaztatott mindennemü **gyomorbetegség és emésztési akadály** ellen (ugymint étvágytalanság, dugulás stb.); továbbá **vértömörülés és aranyér-fájdalmak** ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlandó, kik ülve foglalkoznak sokat.

Hamisitások biróságilag üldöztetnek.

Ára egy lepecsételt eredeti skatulyának 1 frt o. é.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb orvos-szer a szenvedő emberiség segédlmére minden beléd és külső gyuladások, a legtöbb betegségek mindennemü sebek, fej-, fül- és fogfájások, régi sérvek és nyitott sebek, rák, üszök, szemgyuladás, bénulás és mindennemü sérülések ellen stb.

Egy üveg használati utasitással együtt 80 kr. o. é.

Halmájzsir-olaj

Ezen halmáj-zsirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló, faj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható. **Ára egy üvegnek használati utasitással együtt 1 frt. o. é.**

Főraktárnyi hely

Moll A. gyógyszerésznél, cs. k. udv. szállitónál Bécsben

Tuchlauben.

Raktárak a birodalom minden jóhirü gyógyszertáraiban vagy füszerkereskedéseiben létezenek. Raktár nélküli helyeken nagyobb vásárlás esetén magánszemélyek is részesülnek árleengedésben.

A t. cz. közönség kéretik, határozottan csak Moll készitményeit követelni, csak olyanokat elfogadni, melyek védjegyemmel és aláirásommal ellátva vannak.

Raktárak: Debreczenben Göltl Ferd. gyógysz. Mihalovics István gyógysz. **Debreczen:** Dr. Rottschnek V. Emil gyógysz. Tamássy Károly gyógysz. Vecsey V. gy. **Fehérgyarmat** Balika Károly gyógyszerész. **Hajdu-Böszörmény** Ray Lajos gyógysz. **Kisvárda** Balkányi F. **Mándok** Türk J. A. gyógysz. **Szolnok** Horánszky István gyógysz. **T.-Ujlak** Royko Viktor gyógysz. **Miskolcz** Hercz Dr. M. gyógysz.

Meghivás.

A h.-nánási takarékpénztár részvényesei az 1879-ik évi február hó 23-dik napján d. e. 10 órakor, a városház nagytermében tartandó közgyülésre tisztelettel meghivatnak:

A közgyülés tárgyai.

1-ör. Igazgatósági és felügyelői bizottsági jelentések.
2-or. Az 1878-ik évi mérleg bemutatása és megbirálása.
3-or. Ház vétel.
4-er. A választmány kilépő tagjai helyett uj tagok választása stb.

H.-Nánás 1879. január hó 27.

Oláh Jakab,
elnök.

(30.)

Disz- és haszonkert

a „postakert“ elején, a főuton jutányosan eladó. Az egész terület mintegy négy hold, tartalmaz a legjobb karban lévő diszkerten kivül nemesitett gyümölcsöt, válogatott faju csemegeszőllőt, luczernást, diszplántákkal dusan felszerelt üvegházat és ujonnan épült lakházat. A terület két kertre is czélszerüen felosztható.

Értekezhetni a tulajdonosnál szécheny-utcza 1771.

(34.)

Nincs többé köhögés.

Egger codeon-mellpastillái a legkellemesebb, leghiztosabb gyógyszer köhögés, rekedtség, torokbántalmak, elnyákosodás és mindennemü katarus ellen. Kapható eredeti csomagokban 50 krért, 1 frtért annak készitőjétől „Egger A. Budapest Erzsébetter 3. sz.“ és Debreczenben: Gölt Nándor és Tamási Károly gyógysz. urnál. A szállitás naponkint szakadatlan, postautalványra vagy utánvéttellel.

Naponként frissen készült finom theasü temény $^1/_2$ kilo csomagokban 1 frtjával.

EGGER A.

Budapest, Erzsébetter 3

Kiadó tulajdonos: **Vértessi Lajos.**

Debreczen, 1879. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.